

Vergaderjaar 1988–1989

21 106

## **Wijziging van de Ziektewet (mogelijkheid tot flexibele opnemning en verlenging van de periode van het recht op ziekingeld in verband met bevalling alsmede invoering van dit recht voor vrijwillig verzekerden) en daarmee samenhangend wijziging van het Burgerlijk Wetboek**

A

### **ADVIES RAAD VAN STATE**

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 30 maart 1989

Bij Kabinetsmissive van 6 januari 1989, no. 89.000193, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, mede namens de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting tot wijziging van de Ziektewet (mogelijkheid tot flexibele opnemning en verlenging van de periode van het recht op ziekingeld in verband met bevalling alsmede invoering van dit recht voor vrijwillig verzekerden) en daarmee samenhangend wijziging van het Burgerlijk Wetboek.

1. Het in Artikel I voorgestelde artikel 29, achtste lid, voorziet in een zekere mogelijkheid tot «flexibilisering» van het zwangerschaps- en bevallingsverlof in het kader van de Ziektewet. Op dit punt wordt bepaald dat de verzekerde de uitkering van het ziekingeld niet later kan laten ingaan dan vanaf de eerste dag van de tweede week voorafgaand aan de vermoedelijke datum van de bevalling. Naar de mening van de Raad van State is het uit een oogpunt van verantwoorde termijnstelling wenselijk dat inhoudelijk wordt gemotiveerd waarom tot een

### **NADER RAPPORT**

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 10 april 1989

Blijkens mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 6 januari 1989, no. 89.000193, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende bovenvermeld onderwerp rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 30 maart 1989, no. W12.89.0002, bied ik U hierbij, mede namens de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, aan.

1. Naar de mening van de Raad van State is het uit een oogpunt van verantwoorde termijnstelling wenselijk dat inhoudelijk wordt gemotiveerd waarom tot een termijn van twee weken is besloten als minimale verlofperiode tijdens de zwangerschap. Wat die twee weken betreft is aansluiting gezocht bij het Besluit van 16 november 1987, Stb. 554, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, van het Arbeidsovereenkomstenbesluit en van het Ambtenarenreglement Staten-Generaal betreffende flexibilisering van

termijn van twee weken is besloten. Daarbij ware met name aandacht te besteden aan het gestelde in paragraaf 8 van de memorie van toelichting (slot bladzijde 14 overlopend naar bladzijde 15).

zwangerschapsverlof. Zoals vermeld in de nota van toelichting bij dat besluit adviseerde de Rijks bedrijfsgezondheids- en bedrijfsveiligheidsdienst een minimum zwangerschapsverlof van twee tot vier weken verplicht te stellen. Naar de mening van de Minister van Binnenlandse Zaken, en ik onderschrijf die mening, hangt het zowel van de fysieke toestand van de vrouw als van haar werkomstandigheden af of zij al dan niet behoefte heeft c.q. in staat is om gebruik te maken van de mogelijkheid het zwangerschapsverlof te flexibiliseren. De behoefte aan een zwangerschapsverlof van 6 weken of korter is derhalve zeer individueel bepaald. Niettemin is het wenselijk dat een minimum zwangerschapsverlof van twee weken wordt aangehouden. Daar ik van oordeel ben dat personeel in de particuliere sector in deze niet anders moet worden behandeld dan personeel in de overheidssector, is ook voor de particuliere sector een minimum zwangerschapsverlof van twee weken voorgesteld. Overeenkomstig het advies van de Raad terzake is de termijn van twee weken in de memorie van toelichting nader gemotiveerd.

2. In de memorie van toelichting is in de paragrafen 10 en 13 aandacht besteed aan de vraag of de regeling inzake aanspraak op uitkering in verband met bevalling zou moeten worden ondergebracht in een afzonderlijk artikel 29a. Hieruit blijkt dat een daartoe strekkende suggestie van de Sociale Verzekeringsraad niet is overgenomen. Het college ziet evenwel niet in dat, zoals in de toelichting wordt gesuggereerd, de invoering van een nieuw artikel 29a van de Ziektewet meer wijzigingen in andere wetgeving zou vergen dan het voorliggende voorstel met dezelfde inhoud. Gelet hierop en in aanmerking nemende dat de regeling van ziekgeld bij zwangerschap en bevalling naar aard en uitkeringsregime een in wezen ziektevreemde materie behelst, verdient het naar de mening van de Raad sterke voorkeur om thans de aanspraak op uitkering in verband met bevalling separaat te regelen.

Naar de mening van het college komt een zodanige bepaling ten goede aan een heldere wetssystematische behandeling van deze materie in de Ziektewet. Indien er termen aanwezig blijken om hiervan alsnog af te zien, ware de memorie van toelichting op dit punt te versterken.

2. De Raad ziet niet in dat regeling van het verlof rond de bevalling niet in een nieuw in te voeren artikel 29a van de Ziektewet (ZW) kan plaatsvinden. Hij is van mening dat het de voorkeur verdient de aanspraak op uitkering in verband met bevalling separaat te regelen. Naar aanleiding hiervan merk ik het volgende op. Momenteel is de regeling met betrekking tot het ziekgeld in verband met zwangerschap en bevalling vervat in artikel 29 van de ZW. Met dit wetsvoorstel wordt niet meer beoogd dan een technische wijziging van de ZW naar aanleiding van de voornemens inzake de mogelijkheid tot flexibele opnemingen en de verlenging van de ziekgeldperiode rond de bevalling. Het opnemen van deze regeling in een nieuw artikel 29a ZW zou, afgezien van meer op te stellen regelgeving dan thans volgens het voorstel tot stand is gebracht, vergen dat wordt nagegaan of andere wetgeving wellicht als gevolg van gewijzigde nummering dient te worden meegewijzigd. Het uit wetgevingsoogpunt technische karakter van dit wetsvoorstel, alsmede de wenselijkheid spoed te betrachten met de realisering van de voorgestelde regeling, rechtvaardigt

digen het opnemen van een artikel 29a ZW niet. Ofschoon het opnemen van de onderhavige regeling in een nieuw artikel 29a ZW uit wetssystematisch oogpunt wellicht voordelen biedt, is het op grond van deze en in de memorie van toelichting genoemde overwegingen op dit moment niet wenselijk de voorgestelde regeling onder te brengen in een nieuw artikel 29a ZW. De desbetreffende passage in de memorie van toelichting is naar aanleiding van de suggestie van de Raad terzake aangepast.

3. Naar de mening van de Raad is de enkele verwijzing naar artikel 31, eerste lid, in het voorgestelde artikel 29, negende lid, niet juist. In artikel 29, negende lid, ware te refereren aan de toepassing van artikel 31, tweede lid, juncto eerste lid.

3. Naar de mening van de Raad is de enkele verwijzing naar artikel 31, eerste lid ZW, in het voorgestelde artikel 29, negende lid, ZW, niet juist. Bij nadere beschouwing van de voorgestelde regeling in artikel 29, negende lid, kan met 's-Raads opvatting worden ingestemd. Aan de verzekerde die tijdens ziekte loon of inkomsten uit arbeid ontvangt, wordt inderdaad ziekengeld uitgekeerd, niet alleen met toepassing van het bepaalde in artikel 31, eerste lid, doch ook met toepassing van het tweede lid van dat artikel. Het voorgestelde artikel 29, negende lid, is met inachtneming hiervan aangepast.

4. Voor een redactionele kanttekening moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

4. De Raad acht het wenselijk de in de memorie van toelichting gebezigde term «flexibiliseren», alsmede de vervoegingen van deze term, te vervangen door beter taalgebruik. Ofschoon met de Raad kan worden ingestemd dat de term «flexibiliseren» wellicht niet in alle opzichten de meest gelukkige is, zijn er niettemin goede redenen om deze term toch in de tekst van de memorie van toelichting te handhaven. Het onderhavige voorstel is onder de naam «verlenging en flexibilisering van het zwangerschaps- en bevallingsverlof» reeds geruime tijd in brede kring bekend. Juist aan een memorie van toelichting mag de eis worden gesteld dat deze de bedoeling en de inhoud van het wetsvoorstel in heldere en begrijpelijke taal weergeeft. Met hantering van de term «flexibiliseren» wordt duidelijk aangegeven wat de mogelijkheden van de vrouw zijn met betrekking tot de opneming van hun verlof rond de bevalling. Een ander begrip dan deze term, die overigens uitsluitend in de memorie van toelichting wordt gebruikt, zou aan de eis van helderheid in mindere mate dan nu

tegemoet komen. Bovendien is de term «flexibiliseren» inmiddels taalkundig geaccepteerd. Om deze redenen wordt de suggestie van de Raad op de term «flexibiliseren» te vervangen door een ander begrip niet overgenomen.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, omdat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State,  
W. Scholten

Daartoe gemachtigd door de ministerraad veroorloof ik mij U in overweging te geven het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de daarmee in overeenstemming gebrachte, overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,  
L. de Graaf

**Redactionele kanttekening,  
behorende bij het advies no.  
W12.89.0002 van de Raad van  
State van 30 maart 1989.**

– In de memorie van toelichting wordt op diverse plaatsen het werkwoord «flexibiliseren» gebezigd of vervoegd. Deze terminologie ware te vervangen door een beter taalgebruik.